

[Olof emigrerade i oktober 1857, och nu har han varit där en vinter och en vår. Brevet bör därför vara skrivet under försommaren 1858.]

Min käre Fader

Efter som jag har så tunt paper vill jag försöka att skriva det jag kommer ihåg och det som förtjenar att nemnas. Men innan jag börjar vidare vill jag efven förbehålla mig en del. Såsom min aducation (läs) education eller kunskaper står på dålig fot så will ej att ni skall wisa mina bref så att jag skall slippa skämmas för min dåliga uppfostran. Uttan ner ni har läsit dem kann ni berätta egentligaste innehållet. Och för all del wisa dem ej till någon lärd, ty det fins flära fel än ni tror och i hendelsewis jag skulle komma hem skulle jag wara till spektakel för detsamma. I annat fall får ni stå i skamrummet för mig.

Jag har nu tillbringat en winter [...] i denna werld. Den har waret mild för jämnan. Litet snö, ohjelpigt körföre för både vagn och släde. I slutet av feb. såg det ut som det skulle blifva sommar och fortfor hela march, men april blef deremot så mycket kallare. Kall blåst och snö och w[å]rangöringen börjades ej förän den 10 maj och forfar än då detta brev skrives. Wäderleken är som jag för har skrivit, hastig omwexling i tempraturen. Ena dagen warmt och den andra kalt, och de kommer af att landet är jemt. Her är ej berg och stora skogar som hemma. Her fins alla slag men ej så jemt omväxlande som hemma. Landet öfver hufvud tagit ligger jemt och det kan jag bewisa med strömmarna eller åar såsom Missisippiån som är 4 100 eng. mil long och har högst obetydliga fall, två till antalet. För öfvrigt är ån farbar för ångbåtar helt och hållen, och sen är det 4 eng mil öfver till wattnet riner åt motsatt håll eller i norr, och denna å är efven farbar för ångbåtar. Det är nu på förslag att grafva de fyra eng. milen der emellan. Sedan kan de fara rätt igenom hela America med ångbåtar och fara mot strömmen half wägs och andra half undan strömmen. Således är Amerika beskaffad. Och omätliga haf på alla sidor så är det ej underligt om winden än skarp och klimatet omwexlande.

Och hittils har wi haft mycket regn. Alla floder äro öfverfyllda med watten. Landsträckor öfversvämmade och ödelagda ångbåtar går efter stadsgator. Husen bortspolade af watten, tusentals familjer ruinerade och huswilda, broar och landswägar förstörda, ångsågar som står nera watten äro urståndsatta. Bommar och dammwägar börjar swika och kanhända en god del förstörda och wi wät ej huru fort det kommer att sätta sig. Det förfar likadant ännu, och ammerikanarna säger I am sure it havnt be so much water on twenty yers (jag är säker det har ej warit så mycket watten på tjugu år).

Jag skulle hafva tusen ångbåts-, ångsågs- jernvägs olyckor att berätta, men såsom det är så wanlig så lönar det ej att biskrifva något om det samma. Ty det är andast hwad som hörer till dagen. Alt hwad ånga heter handhafs med den största oförsigtighet. Somliga gånger körer de i kapp med ångbåtarna på ån. Då bränner di fläskflot eller smör som de begagnar att stryka på wäden och i sådana tillfällen exploderar ångpannorna så är både båt och folk i traser.

Amerika är full af ormar och muskiter (myggor), aldeles enormt oskapligt. Jag får gå war jag will i skogland eller på slätterna så fins de ofver alt, och muskiter såsom moln mitt på ljusa dagen. Kan knappas se dagens ljus för myggor der som är skogland. För öfrigt äro wi tvungna att sätta flor för ögonen ner man skall gå i skogen.

Handels trafiken emellan Chisago counties innewånare och Taylors Falls (läs Tälors Falls) Stad. Det kan hända att ni skulle tycka att jag kastar skugga öfver detta svenska setlamente att såsom jag för har skrifvit att jag anser det wara den dåligaste trackt de kunde sätta sig på, och såsom bevis heraf will anföra följande: Att såsom wanligt är ner bönder skall afyttra sina lantmanne producter så pålastas wagn och förspennes hästar eller oxsar, men Chisago boarna har ej denna behaglighet eller dena transportation. Det är i stället att underkasta sig detta arbete att instoppa i en säck eller annat och laga på ryggen och bära den. Dertill det svåraste wäglag och sist när di kommer i staden så är det till att krångla bort det i byte emot andra förnodenheter och emot halft wärde. Pengar är ej att krångla med ty de äro som di woro lands förwista Det de har att afyttra äro egg smör bär potatis o.s.w. Icke spannmål. Föröfrigt äro her mycket fattigt folk och nöd å färde. Och ner någon lider för stor nöd så skjuter de tillsammans, och således den ena stackaren hjälper den andra. Her finns efven bönder som har mycket bra och många fattiga från Swerge har också kommit till det wälstån som knappast de har ernådd i det fattiga smalånd eller bläkinge. Men från norland, sådana som är komna derifrån, der kan de föda sig lika bra som her och lefva i sitt fädernesland än mera saligt och mera beqvämt än i en annan werld.

Jag får efven tala om att Edblad har i vår tagit land wid Rumån, och börjat således att en gång till att ned slå sina bopålar. Och han tycker bra om America och är glad att han kom ifrån befallningsman Hellberg om dock icke helskinnat. De äro i knappa omständigheter. Förliden sommare arbetade alla hos bönder och tjente så mycket de kunde lefva. Lika så förliden winter. Nu äro di bosatt wed en sjö der di har någorlunda tillgång på jagt och fiske. Wid samma sjö är Jönas Olagusson bosatt. Han arbetade på sitt land hela fjolsommarn och förliden winter. Och intil denne dag han har tit och ofta besök af indianerna. Förliden winter war der

[...] ofantlig hop och bygde en fästning [...] intil hans hus. De frugtade för andra indianer skulle komma så är det naturligt de skulle kriga. Men Land agenten befalte dem derifrån med hotelse att om de ej war faren innom två dagar skulle krigfolk efter skickas och de flydde genast.

Nästan hela förliden winter, eller från början af ocktober och intill nu, har Magnus Olofsson varit sjuk. Han är nu på bättringswägen. Schoolläraren Åhlström har ingott till missionen och kommer att blifva prest. Andreas Olofsson har fått 20 acre land af sin broder som han arbetar på och Erick Olofsson arbetar på sitt land. Och inom några år kommer han i någorlunda wälstånd och är nu så mycket upparbetat så att han föder sig. Men till det wälstånd och bekvämlighet som han har varit så kommer han knappst att få mera. Men de äro alla nöjda. Föruttom Bengt Olof. Han tycker det är intet bra.

Yours heartly son Liljegren forts